

[Jørgen Junior]

til at tage stilling til så mange problemer som muligt. Det er uheldigt, at folketingets gang efter gang skal afskæres fra at markere sin stilling til de virkelige problemer ved, at regeringspartiet med indholdstomme dagsordener afskærer tinget fra at tage stilling til konkrete problemer«.

Dette brev er underskrevet af følgende folketingsmedlemmer: Thorndahl, Irene Heintzelmann, Uwe Jensen (Ribe a.), Glistrup, Nauerby, Erlendsson, Glensgård, Ove Jensen, Arentoft, Halvgaard, Tang Sørensen, Maisted, Wissing, Poulsgaard, Jørgen Junior, alle fra fremskridtspartiet, desuden af Honoré fra kristeligt folkeparti, af Steen Folke fra venstresocialisterne, af Brusvang, Melchior, Bollmann, Langsted og Mimi Jakobsen fra centrum-demokraterne.

Jeg beklager meget, at det har været nødvendigt, at vi i den grad må påpege, hvorledes man har udhulet dagsordensinstitutionen.

Formanden:

Jeg anerkender modtagelsen af en henvendelse fra et tilstrækkeligt antal medlemmer. Ønsker flere at udtale sig?

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

Må jeg blot sige – det glemte jeg – at de medlemmer, der har skrevet under, har udpeget hr. Glistrup til at tale den sag, som bør tales heroppefra, således som forretningsordenen hjemler.

Steen Folke (VS):

Det var naturligvis et lidt pudsigt selskab rent politisk, jeg befinder mig i ved at have underskrevet denne begæring, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, som VS har gjort det så mange gange, at vi tager faktisk stilling til realiteterne i det, vi forhandler om herinde, og den realitet, som denne henvendelse til folketingets formand indeholder, er vi fuldstændig enige i. Vi er ganske enige i, at det er urimeligt, at flertallet gang på gang kryber i skjul bag ved nogle indholdstomme afværgedagsordener og på den måde undgår at tage stilling til de problemer, som der er grund til at tage stilling til. Ud fra denne principielle holdning har jeg uden tøven skrevet under på denne opfordring til, at der

faktisk bliver stemt om realiteterne, uanset at jeg er uenig i de realiteter, som visse partier ønsker til afstemning her. Det kan jeg jo sammen med andre markere ved at stemme imod dagsordener fra fremskridtspartiet og kristeligt folkeparti i stedet for at prøve at dække nøgenheden bag ved nogle afværgedagsordener.

Glistrup (FP):

Danmarks øverste statsorgan, folketinget, har nu brugt en hel mødedag til at beskæftige sig med en samfundsmæssigt vigtig problemkreds, spørgsmålene omkring u-landene, der jo som så mange andre problemkrede frembyder adskillige enkeltspørgsmål. I morgen går vi over til at befatte os med helt andre emner, skatte spørgsmål og andre problemer, og der kan gå måneder, måske år, før folketinget igen får lejlighed til omhyggeligt, indgående, at bruge så lang tid til at befatte sig med u-landsproblematikken.

Derfor må det for dem, der bliver tilbage, dem, der skal tilbringe deres hverdage i de kommende måneder og år med at administrere og tilrettelægge dansk u-landspolitik, være særdeles påkrævet, særdeles vigtigt, at folketinget ved en ja-nej-afstemning får tilkendegivet sin stilling til så mange af de enkeltspørgsmål som muligt, som findes inden for netop denne problematik, inden for u-landsproblematikken.

Ikke bare de, der skal administrere området, har krav på det, men det har offentligheden, folketingsvælgerne, i allerhøjeste grad også. Når folketingsvælgerne næste gang skal gå til valg, når der skal være nogen saglig mening i et valg, så skal de vide, hvad de forskellige partier, de forskellige mennesker i folketinget mener om de anliggender, der er tale om. Derfor er behovet særdeles stort for, at der virkelig bliver givet lejlighed til afstemning om konkrete spørgsmål.

Ved denne lejlighed er der jo kun et enkelt spørgsmål, som folketingets medlemmer har ønsket fremmet til afstemning, nemlig hvilken virkning de cubanske troppers tilstedeværelse på afrikansk jord skal have for, at de danske skatteydere tvangsmæssigt skal bidrage til at give hjælp til de pågældende afrikanske lande. Det er jo et spørgsmål, som i allerhøjeste grad har optaget og delt offentligheden ganske kraftigt i Danmark i årevis